

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

(Erhvervssygdomme og Færøernes overtagelse af ulykkesforsikringsområdet som særanliggende).

Fremsat den 3. februar 1976 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jfr. lovbekendtgørelse nr. 137 af 26. april 1968, som ændret ved lov nr. 333 af 18. juni 1969, lov nr. 214 af 19. maj 1971, lov nr. 128 af 6. april 1972, lov nr. 261 af 7. juni 1972, lov nr. 610 af 20. december 1972 og ved § 5 i lov nr. 176 af 7. maj 1975 foretages følgende ændringer:

1. § 1 A affattes således:

„§ 1 A. Såfremt en efter denne lov forsikret person pådrager sig en erhvervssygdom, jfr. stk. 2, giver sygdommen ret til ydelser efter loven.

Stk. 2. Sikringsstyrelsen fastsætter regler om, hvilke sygdomme der anses for erhvervssygdomme. Som erhvervssygdomme kan dog alene anses sådanne sygdomme som efter medicinsk og teknisk erfaring er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold hvorunder dette foregår, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Det kan i reglerne bestemmes, at sygdomme kun anses for erhvervssygdomme, når de er forårsaget af arbejde i bestemte arbejdsområder eller andre særlige vilkår er opfyldt.

Stk. 3. En person, der har pådraget sig en erhvervssygdom, har krav på ydelser efter loven, med mindre det anses for overvejende sandsynligt, at pågældendes sygdom skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Stk. 4. Ydelser efter loven kan tillige tilkendes for andre sygdomme end erhvervssygdomme, såfremt det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske erfaring opfylder de krav, som er nævnt i stk. 2, 2. og 3. pkt., eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art. Tilfælde, der anmeldes efter 1. punktum, skal forelægges for det i stk. 6 nævnte udvalg inden afgørelse træffes.

Stk. 5. Hvor der i denne lov knyttes retsvirkninger til dagen for et ulykkestilfælde indtræden (skadedatoen), gælder disse, for så vidt angår erhvervssygdomme i henhold til stk. 2 og sygdomme i henhold til stk. 4 fra den dag, da sygdommen har givet de første sikre symptomer, eller fra den dag, da pågældende af en læge er blevet gjort bekendt med, at lidelsen må antages at være arbejdsbetinget, eller fra den dag, da lidelsen har medført gentagne uarbejdsdygtighedsperioder, en mere varig arbejdsafbrydelse eller overgang til andet arbejde. Sikringsstyrelsen bestemmer hvilket af de nævnte tidspunkter, der i hvert enkelt tilfælde skal lægges til grund. Ved afgørelsen skal sikringsstyrelsen så vidt muligt vælge det for sikrede mest gunstige tidspunkt.

Stk. 6. Med henblik på en almindelig revision af erhvervssygdomsfortegnelsen skal sikringsstyrelsen mindst hvert andet år optage forhandling med et udvalg, der udnævnes af socialministeren. Udvalget består

af 7 medlemmer, hvoraf et medlem, som er udvalgets formand, udnævnes efter indstilling fra sikringsstyrelsen, et medlem efter indstilling fra sundhedsstyrelsen, et medlem efter indstilling fra direktoratet for arbejdstilsynet, to medlemmer efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og to medlemmer efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark. Socialministeren udnævner tillige på samme måde suppleanter for medlemmerne. Medlemmerne udnævnes for en periode af 3 år. Socialministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

Stk. 7. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om, at læger og tandlæger til sikringsstyrelsen skal anmelde såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme, som pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med.

2. I § 1 B udgår: „eller en erhvervssygdom som omhandlet i § 1 A“ og: „eller erhvervssygdommen“.

3. § 82 affattes således:

„§ 82. Regeringen bemyndiges til ved kongelig anordning at sætte denne lov i kraft i Grønland med de ændringer, som følger af de særlige grønlandske forhold.“

4. Efter § 82 indsættes:

„§ 82 A. Staten yder sine på Færøerne beskæftigede tjenestemænd samt de af staten beskæftigede arbejdere, der ikke har fast bopæl der, erstatning efter denne lov.

Stk. 2. Afgørelse truffet af det færøske ulykkesforsikringsråd i medfør af den færøske ulykkesforsikringslovgivning kan i overensstemmelse med de heri fastsatte regler indbringes for den sociale ankestyrelse.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1976 og finder anvendelse ved afgørelser om erhvervssygdomme efter denne dato.

Bemærkninger til lovforslaget.

Efter lov nr. 183 af 20. maj 1933 om forsikring mod følger af ulykkestilfælde medtoges erhvervssygdomme i begrænset omfang. Ved lov nr. 171 af 13. april 1938 (jfr. rigsdagstidende 1937-38, tillæg A, sp. 3389), lov nr. 32 af 8. februar 1939 (jfr. rigsdagstidende 1938-39, tillæg A, sp. 2975) og lov nr. 363 af 4. juni 1946 (jfr. rigsdagstidende 1945-46, tillæg A, sp. 6371) blev området for erhvervssygdomme på grundlag af indhøstede erfaringer udvidet.

1. Den nugældende § 1 A blev indføjet ved lov nr. 96 af 25. marts 1959 (jfr. folketingstidende 1958-59, sp. 681, 908, 3574, 3880, tillæg A, sp. 1149, tillæg B, sp. 769, 827, tillæg C, sp. 733), og medførte, at enhver nedsættelse af erhvervsevnen hidrørende fra arbejde principielt burde være omfattet af forsikringen. Der var således tale om en fravigelse af den før 1959 fulgte fremgangsmåde, som begrænsede forsikringens omfang ved som betingelse for erstatningsberettigelse at kræve, at lidelsen skulle hidrøre fra arbejde i bestemte i loven nærmere angivne virksomheder eller industrier.

Da det blev anset for påkrævet, at der blev foretaget en gennemgang af ulykkesforsikringsloven med henblik på et forslag til en ændret affattelse af loven, således at den kan fremtræde som en hel-

hed efter de ændringer, som har været en følge af navnlig lovgivningen om dagpenge ved sygdom og om den sociale ankestyrelse, nedsatte socialministeren den 5. marts 1974 et udvalg med repræsentanter for arbejdsmarkedets parter til revision af loven.

Under hensyn til at kritikken af den gældende ulykkesforsikring især har rettet sig mod bestemmelserne i § 1 A om erstatning for erhvervssygdomme, samt til at det haster med en gennemgribende revision af erhvervssygdomslovgivningen, har et enigt udvalg efter aftale med socialministeren fremskyndet arbejdet med disse bestemmelser og udarbejdet udkast til ændringsforslag til ulykkesforsikringslovens § 1 A.

To forhold har haft afgørende indflydelse på forslaget form og indhold: De reformkrav, som i forbindelse med kritikken af den gældende ordning er formuleret til en ny lovgivning om erstatning for erhvervssygdomme og EF-kommissionens henstillinger af 23. juli 1962 og 20. juli 1966 til medlemsstaterne om optagelse i de nationale lovgivninger og administrative forskrifter af en fælles lovgivning på det nævnte område med et i henstillingerne nærmere konkretiseret indhold.

Det beskedne antal anerkendte tilfælde af erhvervssygdomme synes at bekræfte den opfattelse,

at erhvervssygdomsbegrebet i erstatningsmæssig relation forekommer for snævert og utidssvarende. Endvidere indeholder den gældende fortegnelse, der ikke efter loven skal revideres periodisk, ikke alle de sygdomme, som i dag må anses for erhvervsbetingede, hvilket atter kan bevirke afvisning af tilfælde, som rettelig burde anerkendes. Den begrænsede fortegnelse synes derfor at burde afløses af et system, som generelt anerkender enhver erhvervsbetinget sygdom. Endvidere er det ikke fundet rimeligt, at arbejdstageren som nu skal godtgøre, at sygdommen er erhvervsbetinget. Derimod har arbejdsgiveren en ret til at godtgøre, at sygdommen i påkommende tilfælde ikke er erhvervsbetinget.

Ændringsforslaget bygger i overensstemmelse med EF-reglerne principielt på et fortegnelses- eller listesystem, da man alt taget i betragtning har ment, at overvejende hensyn taler for en sådan ordning.

Fortegnelsessystemet, som afslører de risikofyldte områder i de forskellige erhverv, kan også for arbejdsgiverne virke som et incitament til forebyggelse af risikoen.

Intet fortegnelsessystem kan dog på noget tidspunkt garanteres at være udtømmende og altomfattende. Derfor rummer forslaget en adgang til under visse forudsætninger at yde erstatning for en sygdom, som ikke er medtaget på fortegnelsen. Den forsikrede person bærer i disse tilfælde formelt bevisbyrden for, at sygdommen er erhvervsbetinget.

Ved lovforslaget foreslås – som en nyordning – nedsat et udvalg på 7 medlemmer. Dette udvalg er tillagt væsentlig indflydelse på såvel indholdet af den til enhver tid gældende fortegnelse som på den praksis, der skal udformes med hensyn til erstatning i visse tilfælde til sygdomme, der ikke er medtaget på fortegnelsen. Ulykkesforsikringsrådet udøvede i sin tid en vis responderende virksomhed. Efter at ulykkesforsikringsrådets opgaver er overtaget af den sociale ankestyrelse, er denne responderende virksomhed ophørt, og sikringsstyrelsen føler derfor et behov for et organ med blandt lægelig-arbejdsmarkedsmæssig ekspertise.

Ændringer i fortegnelsen sker fortsat administrativt. Af praktiske hensyn foreslås fortegnelsen, som efter forslaget skal revideres periodisk, udtaget af selve loven. Udkast til fortegnelsen er optaget som bilag 2 til bemærkningerne.

Udgifterne til ydelser vedrørende erhvervssygdomme afholdes af forsikringssselskaberne. For staten som selvforsikrer vil ændringen formentlig kun medføre merudgifter af en størrelsesorden på under 150.000 kr. fra og med finansåret 1977–78.

Merbehovet for lægeligt og administrativt personale til den nye ordnings administration må anses for beskedent, men må i øvrigt stå i forhold til merantallet af anmeldte tilfælde. Merudgifterne i denne forbindelse refunderes statskassen af forsikringssselskaberne, jfr. ulykkesforsikringslovens § 14.

2. De gældende færøske regler om ulykkesforsikring findes i kongelig anordning af 15. november 1966 for Færøerne om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, som ændret ved kongelig anordning af 13. september 1974. Anordningen for Færøerne er udstedt i henhold til § 82 i ulykkesforsikringsloven.

Efter lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre betragtes de på den som bilag til loven vedføjede liste under A opførte sager og sagsområder i princippet som færøsk særanliggende. Hjemmestyret kan imidlertid ifølge loven bestemme, at sager og sagsområder under A på listen, der ikke straks er blevet overtaget som særanliggende på et senere tidspunkt skal overgå til hjemmestyret. Den lovpligtige ulykkesforsikring, der er optaget på denne liste under A, har hidtil været fællesanliggende.

Det færøske landsstyre har imidlertid i foråret 1975 besluttet at fremme en beslutning af 6. februar 1974 fra lagtinget om at overtage området lovpligtig ulykkesforsikring som særanliggende med den virkning, at hjemmestyret får den lovgivende og administrative myndighed på området, ligesom hjemmestyret overtager de hermed forbundne udgifter.

Lovforslaget indeholder – efter færøsk ønske – et forslag om, at den sociale ankestyrelse fortsat skal fungere som ankeinstans for afgørelser truffet af det færøske ulykkesforsikringsråd.

Der vil ikke være økonomiske eller administrative konsekvenser forbundet med ulykkesforsikringens overgang til færøsk særanliggende.

Forslaget har været forhandlet med de færøske myndigheder.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Til stk. 1.

Bestemmelsen afløser delvis den gældende § 1 A, stk. 1, 1. pkt. Ved henvisningen til stk. 2 tilkendes, at erhvervssygdom i lovens forstand er en af stk. 2 omfattet sygdom i modsætning til en af stk. 4 omfattet sygdom, som alene i enkelttilfælde giver ret til ydelser som for en erhvervssygdom.

Til stk. 2.

Første punktum foreslår erhvervssygdomsfortegnelsen udtaget af loven og fastsat ved bekendtgørelse. Om baggrunden herfor henvises til det under almindelige bemærkninger anførte. Bestemmelsen afløser gældende lovs § 1 A, stk. 1, 2. pkt., nr. 1-13.

I *andet punktum* foreslås indført en definition af begrebet: sygdomme, som giver ret til ydelser efter loven. Som en nedre grænse fastslår definitionen, at der skal være tale om sygdom, fremkaldt af en skadelig påvirkning, som bestemte persongrupper i deres erhvervsmæssige arbejde har større risiko for at blive udsat for, end den øvrige befolkning. Heri ligger, at pågældende sygdom erfaringsmæssigt typisk rammer personer i et bestemt erhverv fremfor personer uden for dette erhverv. Noget fast forhold mellem sygdommens hyppighed indenfor og udenfor et bestemt erhverv kan ikke angives, men på den ene side er det klart, at man med den ændrede formulering i forhold til den nugældende § 1 A tilsigter en udvidelse af området af erhvervssygdomme, og på den anden side må der være tale om en signifikant forskel i hyppigheden. Det foreslåede udvalg, jfr. stk. 6, må på grundlag af medicinsk og teknisk erfaring og viden samt under hensyntagen til de konkrete forhold som i den enkelte sag kan påvirke det typisk generelle forhold, fastlægge praksis for, hvornår en sygdom eller skadelig påvirkning er kvalificeret til at medtages i bekendtgørelsen og give ret til ydelser efter loven. Bestemmelsen afløser delvis den gældende § 1 A, stk. 1, 1. pkt., jfr. bemærkningerne ovenfor til stk. 1.

Tredie punktum. Bestemmelsen har til hensigt at åbne adgang til i bekendtgørelsen at medtage sygdomme som, selv om de sædvanligvis er almindeligt forekommende i befolkningen i øvrigt, må anses for i særlig grad at kunne fremprovokeres gennem arbejdet indenfor specielle arbejdsområder. I sådanne tilfælde kan det være nødvendigt at betinge sygdommens anerkendelse som erhvervssygdom af dens tilknytning til specielle arbejdsområder.

Til stk. 3.

EF-henstillingen af 1966 går ud fra, at enhver lovgivning om erhvervssygdomme, som bygger på et fortegnelsessystem, yder den forsikrede fordel af en lovbestemt formodning med hensyn til de erhvervsbetingede årsager til den sygdom, han har pådraget sig, når sygdommen er opført i fortegnelsen, og den erhvervsmæssige beskæftigelse bringer ham i berøring med det skadelige stof eller

udsætter ham for den skadelige påvirkning, der efter fortegnelsen kan forårsage sygdommen.

Forslagets stk. 3 lovfæster denne formodning for de i bekendtgørelsen optagne sygdommes erhvervsbetingethed. Kan den forsikrede sygdomsramte person herefter godtgøre, at hans sygdom er optaget i bekendtgørelsen, og at han i sit erhverv har kontakt med den skadelige påvirkning, som kan fremkalde sygdommen, er han berettiget til erstatning efter loven.

Den forsikrede skal således ikke, som efter gældende lov, godtgøre, at den skadelige påvirkning fra hans erhverv faktisk er sygdomsfremkalderen. Kun såfremt arbejdsgiveren (forsikringsselskabet) kan fremføre sådanne forhold, at det må anses for at være overvejende sandsynligt, at andre forhold end erhvervet er årsag til sygdommen (omvendt bevisbyrde), bortfalder den forsikredes erstatningskrav.

Til stk. 4.

Forslaget indfører med denne bestemmelse det af EF-henstillingen anbefalede såkaldte »blandede system«, dvs. et fortegnelsessystem kombineret med et system, som i enkelttilfælde muliggør erstatning for en sygdom, som ikke er medtaget i fortegnelsen, uanset den godtgøres at være erhvervsbetinget.

Der skal foreligge bevis for, at sygdommen er erhvervsbetinget. Bestemmelsen sigter for det første på at give erstatningsmulighed for sygdomme, som ikke endnu er medtaget i fortegnelsen, men som erkendes at opfylde kravene hertil og derfor vil kunne optages ved førstkommende revision.

For det andet giver bestemmelsen mulighed for at yde erstatning som for de anerkendte sygdomme, når det i det konkrete tilfælde medicinsk erkendes, at sygdommen udelukkende eller overvejende er hidført af en skadelig påvirkning, som må antages at medføre en særlig risiko i pågældendes erhvervsarbejde. Der må således ikke herske kvalificeret lægelig tvivl om, at sygdommen i det konkrete tilfælde er erhvervsbetinget, men derimod tvivl, om den skadelige påvirkning, som har fremkaldt den, generelt må anses at medføre en risiko, som personer i dette særlige arbejde er udsat for i højere grad end personer udenfor dette arbejde. Viser erfaringen, at det sidste er tilfældet, må sygdommen overvejes optaget i erhvervssygdomsfortegnelsen. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med hovedbestemmelsen i stk. 2 og må ikke praktiseres på en måde, som indebærer nogen udhuling af erhvervssygdomsbegrebet.

Ved vejledende høring af udvalget efter stk. 6,

sikres udvalget indflydelse på fastlæggelse af praksis.

Til stk. 5.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 1 A, stk. 3, men med de nødvendige henvisninger til stk. 2 og stk. 4.

Ved sidste punktum lovfæstes eksisterende praksis.

Til stk. 6.

Det foreslåede udvalg er en nydannelse i ulykkesforsikringslovgivningen. Som omtalt under de almindelige bemærkninger må udvalget forventes at få væsentlig indflydelse på indholdet af den til enhver tid gældende erhvervssygdomsfortegnelse og på udformningen af praksis i henhold til forslagens stk. 4. Ikke mindst af denne grund findes det værdifuldt, at den viden og erfaring som hovedorganisationerne opnår på disse områder gennem deres almindelige virksomhed, kommer ulykkesforsikringen til gode gennem repræsentation i udvalget.

Fortegnelsen i bilaget til den første bekendtgørelse, som forudsættes at have virkning fra lovens ikrafttræden, svarer stort set til EF-kommissionens fortegnelse i henstillingen fra 1962 (den europæiske liste). Udvalgets udkast til fortegnelse er optrykt som bilag 2 til bemærkningerne.

Til stk. 7.

Bestemmelsen giver mulighed for administrativt at fastsætte bestemmelser, som sikrer, at der i større omfang end tilfældet er under den gældende lov, anmeldes sygdomme, som antages erhvervsbetingede.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring er redaktionel.

Til nr. 3.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af Færøernes overtagelse af ulykkesforsikringslovgivningen som særområde.

Til nr. 4.

Til stk. 1.

Forslaget, som er en konsekvens af Færøernes overtagelse af ulykkesforsikringslovgivningen som særområde, svarer til de gældende regler i den færøske ulykkesforsikringsanordning.

Til stk. 2.

Som nævnt under de almindelige bemærkninger foreslås det, at den sociale ankestyrelse er klageinstans for afgørelser, truffet af det færøske ulykkesforsikringsråd.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende formulering.

§ 1 A. De i nedenstående skema omhandlede erhvervssygdomme berettiger til erstatning i overensstemmelse med nærværende lov, såfremt det med rimelig sandsynlighed kan antages, at disse sygdomme og deres følgetilstande udelukkende eller i overvejende grad skyldes skadelige påvirkninger hidrørende fra den forsikredes arbejde eller de forhold, hvorunder det foregår.

- 1) Sygdomme i lunger og luftveje, opstået ved indånding af støv, røg, tåge, dampe eller luftarter, bortset fra asthma bronchiale og rhinitis vasomotorica.
- 2) Asthma bronchiale og svær rhinitis vasomotorica, opstået ved indånding af støv eller dampe fra:
 - a) bomuld, frø, korn, mel, kaffe, tobak, træ, hamp, jute, hør og gummi arabicum eller møbelvegetabil samt forureninger af disse stoffer,
 - b) dyr og dyriske produkter,
 - c) enzymer, farvestoffer, kunstharpiks eller medikamenter og forstadier til disse.*)
- 3) Forgiftninger ved:
 - antimon,
 - arsen,
 - bly,
 - fluor,
 - fosfor,
 - kadmium,
 - kobolt,
 - kviksølv,
 - mangan,
 - selen,
 - tallium,
 - tellur,
 - vanadin,
 - eller disses legeringer og kemiske forbindelser.

Forslaget.

„§ 1 A. Såfremt en efter denne lov forsikret person pådrager sig en erhvervssygdom, jfr. stk. 2, giver sygdommen ret til ydelser efter loven.

Stk. 2. Sikringsstyrelsen fastsætter regler om, hvilke sygdomme der anses for erhvervssygdomme. Som erhvervssygdomme kan dog alene anses sådanne sygdomme som efter medicinsk og teknisk erfaring er forårsaget af særlige påvirkninger, som bestemte persongrupper gennem deres arbejde eller de forhold hvorunder dette foregår, er udsat for i højere grad end personer uden sådant arbejde. Det kan i reglerne bestemmes, at sygdomme kun anses for erhvervssygdomme, når de er forårsaget af arbejde i bestemte arbejdsområder eller andre særlige vilkår er opfyldt.

Stk. 3. En person, der har pådraget sig en erhvervssygdom, har krav på ydelser efter loven, med mindre det anses for overvejende sandsynligt, at pågældendes sygdom skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige.

Stk. 4. Ydelser efter loven kan tillige tilkendes for andre sygdomme end erhvervssygdomme, såfremt det godtgøres, enten at sygdommen efter den nyeste medicinske erfaring opfylder de krav, som er nævnt i stk. 2, 2. og 3. pkt., eller at den må anses for udelukkende eller i overvejende grad at være forårsaget af arbejdets særlige art. Tilfælde, der anmeldes efter 1. punktum, skal forelægges for det i stk. 6 nævnte udvalg inden afgørelse træffes.

Stk. 5. Hvor der i denne lov knyttes retsvirkninger til dagen for et ulykkestilfældes indtræden (skadedatoen), gælder disse, for så vidt angår erhvervssygdomme i henhold til stk. 2 og sygdomme i henhold til stk. 4 fra den dag, da sygdommen har givet de første sikre symptomer, eller fra den dag, da på-

*) I dette pkt. er indføjet ændringer, der følger af socialministeriets bekendtgørelse af 19. okt. 1973.

Gældende formulering.

- 4) Forgiftninger ved:
 - alifatiske nitrater og sulfider,
 - amino-, azo-, hydroxyl-,
 - halogen- og nitroderivater af cykliske forbindelser,
 - cyan og cyanforbindelser,
 - kulilte,
 - kølemidler,
 - midler mod skadedyr,
 - ukrudt og planteparasitter,
 - organiske opløsningsmidler (incl. fortyndere og renevædsker),
 - svovlbrinte.
- 5) Hudsygdomme, fremkaldt ved påvirkning af:
 - a) stoffer, over for hvilke overfølsomhed er sikkert påvist,
 - b) stoffer og arbejdsprocesser, selv om overfølsomhed ikke er sikkert påvist, såfremt sygdommen er langvarig eller stadig tilbagevendende ved arbejdets genoptagelse, og den inden for de sidste 12 måneder har medført i alt mindst 6 ugers arbejdsudygtighed som følge af sygdommens behandling.
- 6) Øjensygdomme fremkaldt af de under grupperne 2-4 nævnte stoffer i støv- eller dampform.
- 7) Sygdomme fremkaldt ved den direkte eller indirekte ioniserende virkning eller anden biologisk skadelig virkning af elektromagnetisk stråling eller partikelstråling, f.eks. stråling fra radioaktive stoffer, røntgenanlæg og andre anlæg, der udsender elektromagnetisk stråling, neutronstråling eller anden partikelstråling samt ultraviolet og infrarød stråling.*)
- 8) Sygdomme fremkaldt ved vibrationer fra trykluftværktøj og lignende instrumenter.
- 9) Døvhed eller svær tunghørighed fremkaldt ved larmende arbejde.
- 10) Fingerkrumning (Dupuytren's kontraktur) fremkaldt ved arbejde, der på særlig måde påvirker hulhåndens seneplade.
- 11) Maligne neoplasmer og disses forstadier

Forslaget.

gældende af en læge er blevet gjort bekendt med, at lidelsen må antages at være arbejdsbettinget, eller fra den dag, da lidelsen har medført gentagne uarbejdsdygtighedsperioder, en mere varig arbejdsafbrydelse eller overgang til andet arbejde. Sikringsstyrelsen bestemmer hvilket af de nævnte tidspunkter, der i hvert enkelt tilfælde skal lægges til grund. Ved afgørelsen skal sikringsstyrelsen så vidt muligt vælge det for sikrede mest gunstige tidspunkt.

Stk. 6. Med henblik på en almindelig revision af erhvervssygdomsfortegnelsen skal sikringsstyrelsen mindst hvert andet år optage forhandling med et udvalg, der udnævnes af socialministeren. Udvalget består af 7 medlemmer, hvoraf et medlem, som er udvalgets formand, udnævnes efter indstilling fra sikringsstyrelsen, et medlem efter indstilling fra sundhedsstyrelsen, et medlem efter indstilling fra direktoratet for arbejdstilsynet, to medlemmer efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening og to medlemmer efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark. Socialministeren udnævner tillige på samme måde suppleanter for medlemmerne. Medlemmerne udnævnes for en periode af 3 år. Socialministeren fastsætter udvalget forretningsorden.

Stk. 7. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om, at læger og tandlæger til sikringsstyrelsen skal anmelde såvel klare som formodede tilfælde af erhvervssygdomme, som pågældende gennem deres erhverv bliver bekendt med.“

*) I dette pkt. er indføjet ændringer, der følger af socialministeriets bekendtgørelse nr. 309 af 19. okt. 1964.

Gældende formulering.

fremkaldt ved påvirkning fra arsen-, krom-, eller organiske forbindelser.

- 12) Kalvekastningsfeber, miltbrand, leptospiroser (Weil's syge m.fl.), svinerosen, trikofyti, tuberkulose og andre infektioner overført ved smitte fra dyr og dyriske produkter (fremkaldt af brucella abortus Bang, bacillus anthracis, leptospirae, crysipelotrix rhusiopathiae, trichophyton, mycobacterium tuberculosis typus bovinus, etc.).
- 13) Kroniske infektionssygdomme opstået ved smitte under arbejde i sygehuse, sanatorier, kuranstalter, plejehjem og lignende eller ved pasning af syge uden for disse samt i laboratorier for videnskabelige undersøgelser og forsøg.

Stk. 2. Socialministeren bemyndiges til efter indstilling fra sikringsstyrelsen at foretage ændringer i erhvervssygdomsfortegnelsen, herunder at indføje nye erhvervssygdomsgrupper.

Stk. 3. Hvor der i denne lov knyttes retsvirkninger til dagen for et ulykkestilfældes indtræden (skadedatoen), gælder disse, for så vidt angår erhvervssygdomme, fra den dag, da sygdommen har givet de første sikre symptomer, eller fra den dag, da pågældende af en læge er blevet gjort bekendt med, at lidelsen må antages at være arbejdsbetinget, eller fra den dag, da lidelsen har medført gentagne arbejdsudygtighedsperioder, en mere varig arbejdsafbrydelse eller overgang til andet arbejde.

Sikringsstyrelsen bestemmer hvilket af de nævnte tidspunkter, der i hvert enkelte tilfælde skal lægges til grund.

§ 1 B. Er det usikkert, om en påvist forringelse af erhvervsevnen hos en person eller en persons død skyldes et ulykkestilfælde eller en skadelig påvirkning som omhandlet i § 1 eller en erhvervssygdom som omhandlet i § 1 A, skal forringelsen af erhvervsevnen eller døden anses som hidført ved ulykkestilfældet eller den omhandlede skadelige påvirkning eller erhvervssygdommen, med mindre der er overvejende sandsynlighed for, at dette ikke er tilfældet.

Forslaget.

2. I § 1 B udgår: „eller en erhvervssygdom som omhandlet i § 1 A“ og: „eller erhvervssygdommen“.

Gældende formulering.

§ 82. Regeringen bemyndiges til ved kongelig anordning at sætte denne lov i kraft på Færøerne og i Grønland med de ændringer, som følger af landsdelenes særlige forhold.

Forslaget.

3. § 82 affattes således:

„**§ 82.** Regeringen bemyndiges til ved kongelig anordning at sætte denne lov i kraft i Grønland med de ændringer, som følger af de særlige grønlandske forhold.“

4. Efter § 82 indsættes:

„**§ 82 A.** Staten yder sine på Færøerne beskæftigede tjenestemænd samt de af staten beskæftigede arbejdere, der ikke har fast bopæl der, erstatning efter denne lov.

Stk. 2. Afgørelse truffet af det færøske ulykkesforsikringsråd i medfør af den færøske ulykkesforsikringslovgivning kan i overensstemmelse med de heri fastsatte regler indbringes for den social ankestyrelse.“

Ulykkesforsikringsudvalgets udkast til erhvervssygdomsfortegnelse.

Nedennævnte sygdomme berettiger som erhvervssygdomme, jfr. lovens § 1 A, stk. 2, til ydelser i overensstemmelse med loven, medmindre det er overvejende sandsynligt, at sygdommen skyldes andre forhold end de erhvervsmæssige:

- A. *Erhvervssygdomme forårsaget af følgende kemiske stoffer.*
1. Arsen og dets forbindelser.
 2. Beryllium (glucinium) og det forbindelse.
 3. Kulilte — fosgen — blåsyre, cyansalte og cyanforbindelser.
 4. Kadmium og det forbindelser.
 5. Krom og dets forbindelser.
 6. Kviksølv og dets forbindelser.
 7. Mangan og dets forbindelser.
 8. Salpetersyre — kvælstofilter — ammoniak.
 9. Nikkel og dets forbindelser.
 10. Fosfor og dets forbindelser.
 11. Bly og dets forbindelser.
 12. Svovldioxyd, svovlsyre, svovlbrinte, svovlkulstof.
 13. Tallium og dets forbindelser.
 14. Vanadin og dets forbindelser.
 15. Klor, brom og jod samt deres uorganiske forbindelser — fluor og dets forbindelser.
 16. Alifatiske mættede eller umættede, cykliske eller ikke-cykliske kulbrinter som bestanddele af petroleumsester og benzin.
 17. Halogenderivater af mættede eller umættede, cykliske eller ikke-cykliske kulbrinter.
 18. Alkoholer, glykoler, ætere, ketoner, organiske estere og deres halogenderivater.
 19. Organiske syrer, aldehyder.
 20. Alifatiske nitroderivater, salpetersyreester.
 21. Benzen, toluén, xylen og andre benzenhomologer, naftalin og dets homologe (en aromatisk kulbrintes homolog defineres ved formelen C_nH_{2n-6} for benzenhomologe, og ved formelen C_nH_{2n-12} for naftalinhomologe).
 22. Halogenderivater af aromatiske kulbrinter.
 23. Fenoler og deres homologe, thiofenoler og deres homologe, naftoler og deres homologe samt deres halogenderivater, halogenderivater af alkylaryloxider og alkylarylsvovl, benzokinon.
 24. Aromatiske aminer (primære, sekundære, tertiære, heterocycliske) og hydraziner samt deres halogen-, fenol-, nitroso- og sulfonderivater.
 25. Nitroderivater af aromatiske kulbrinter og fenoler.
- B. *Hudsygdomme forårsaget af stoffer og påvirkninger, der ikke er nævnt andetsteds.*
1. Hudkræft og præcancerøse hudlidelser, der skyldes påvirkning af sod, tjære, asfalt, beg, antracen, mineralske olier, råparaffin og disse stoffers forbindelser, produkter og affald.
 2. Hudlidelser forårsaget på arbejdspladsen af stoffer, der ikke er nævnt andetsteds, når lidelsen har tvunget den pågældende til hel eller delvis opgivelse af sit sædvanlige erhverv.
- C. *Erhvervssygdomme fremkaldt ved indånding af stoffer, der ikke er nævnt andetsteds.*
1. Pneumoconioser:
 - a) Silicose i eller uden forbindelse med lungetuberkulose.
 - b) Asbestose i eller uden forbindelse med lungetuberkulose eller lungekræft.
 - c) Pneumoconioser forårsaget af silikatstøv.
 2. Bronko-pulmonale lidelser forårsaget af støv eller dampe fra aluminium eller dets forbindelser.

3. Bronko-pulmonale lidelser forårsaget af støv fra hårde metaller.
4. Bronko-pulmonale lidelser forårsaget af støv fra Thomasslagge.
5. Asthma forårsaget på arbejdspladsen af stoffer, der ikke er nævnt andetsteds, når lidelsen har medført hel eller delvis ophør af pågældendes sædvanlige arbejde.
6. Svær rhinitis vasomotorica, opstået ved indånding af støv eller dampe fra
 - a) bomuld, frø, korn, mel, kaffe, tobak, træ, hamp, jute, hør og gummi arabicum eller møbelvegetabil samt forureninger af disse stoffer,
 - b) dyr eller dyriske produkter,
 - c) enzymer, farvestoffer, kunstharpiks eller medikamenter og forstadier til disse.

D. *Infektiøse og parasitære erhvervsygdomme*

1. Anchylostoma duodenale pådraget ved arbejde under jorden samt arbejde udført i sumpet og leret jord, helminthiasis og anguillula intestinalis.
2. Tropesygdomme som f.eks. malaria, amøbiasis, trypanosomiasis, denguefeber, pappatacifeber, maltafeber, tilbagefaldsfeber, gul feber, pest, leishmaniose, fremboesi, lepra, plettyfus og andre febersygdomme fremkaldt af rickettsia.
3. Infektiøse og parasitære sygdomme overført til mennesker fra dyr eller dy-

risk materiale. Stivkrampe forårsaget af arbejde i kloakbrønde.

4. Infektionssygdomme hos sygehus- og plejepersonale samt hos forskningspersonale.

E. *Erhvervsygdomme forårsaget af fysiske påvirkninger.*

1. Sygdomme forårsaget af ioniserende stråling.
2. Grå stær forårsaget af stråleenergi.
3. Døvhed eller svær tunghørighed forårsaget af støj.
4. Sygdomme forårsaget af arbejde i komprimeret luft.
5. Knogle- og ledsygdomme samt angioneurotiske lidelser forårsaget af vedvarende vibrationer (højfrekvente).
6. a) Sygdomme i ledkapslernes slimsække forårsaget af vedvarende tryk, subcutan celleulitis.
- b) Sygdomme i seneskederne samt sene- og muskellidelser forårsaget af overbelastning, når sygdommen har medført hel eller delvis ophør af den pågældendes sædvanlige arbejde.
- c) Menisklidelser hos minearbejdere med mindst 3 års beskæftigelse i miner eller andet arbejde under jorden.
- d) Afrivningsbrud på rygsøjlels torn-tappe forårsaget af overanstrengelse
- e) Nerverlammelser som følge af tryk.
7. Nystagmus hos minearbejdere.